

La ràdio soluciona

Hi havia una vegada, al pol nord, un os que estava atrapat a un iceberg, estava molt trist perquè s'havia allunyat de la seva família, ja feia quilòmetres que no veia a ningú, fins que de sobte, una illa de deixalles se li va acostar. Ell estava atemorit en veure que l'illa se li anava apropant a poc a poc, fins que, al final, les dues illes van col·lisionar. L'os, després de caminar molt, es va trobar una maleta viatgera; ell es volia trobar amb alguna cosa que li servís per poder tornar a casa, però, a dins, només es va trobar una ràdio a la qual, no li va donar gens d'importància.

L'endemà, l'os estava molt cansat, era divendres i estava caminant a la recerca d'alguna cosa per a poder menjar. De sobte, va tornar a trepitjar aquella maleta viatgera i, sense voler, va acabar encenent la ràdio que guardava al seu interior.

Ell, tot sorprès va sentir un soroll que venia d'aquella màquina, i, sobtadament, es va sentir: "Com cada divendres, a ràdio Annexa fem ra..., fem ra..., fem ràdio".

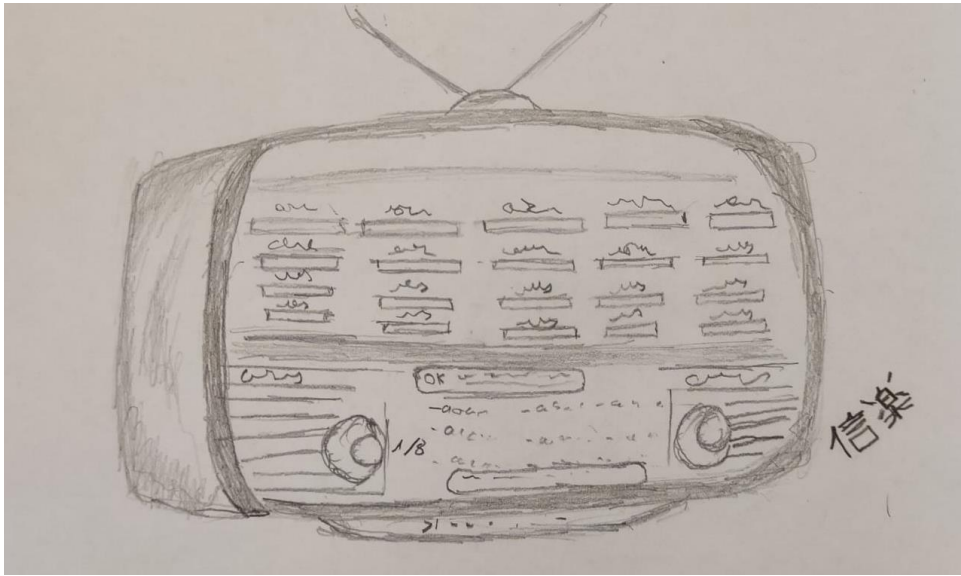
El temps anava passant i ell es va quedar assegut al costat de la ràdio, cada vegada amb més atenció i més content de sentir-se acompanyat. De sobte, d'aquell objecte que havia trobat, va sonar una cançó cantada per una noia amb una veu molt bonica. Amb aquella veu se sentia una guitarra i, d'aquell so de guitarra semblava que sortien àngels. Després d'aquella cançó, els peixos, les foques, les guineus àrtiques etc. van començar a apropar-se a aquell lloc.

Llavors, mai va tornar a estar sol, estava ell, la ràdio i els animals. Un dia va sentir el nom de la noia que cantava i que tocava la guitarra, el seu nom era Clara Sales. Cada divendres, tots els animals del pol nord es reunien per escoltar la ràdio. Tots, inclòs ell, no es van sentir mai més sols. La veu que sortia de la ràdio els transmetia molta escalfor i, també, molta seguretat, com si estiguessin protegits. Així va ser com ell va passar de ser un os solitari a un os molt eixerit.

Anaven passant els anys i l'os s'anava fent més vell. Ell va formar una família amb una ossa que havia arribat a l'illa i, al cap d'un temps va morir; però, tot el que va

deixar aquí va ser molt bonic. Encara se sentien les seves rialles i les seves bromes encantadores.

Els seus fills van anar seguint la tradició de la ràdio i van decidir que un dia de cada any se celebraria el dia de l'os. En aquella festa i hauria d'haver-hi música, alegria, felicitat i, sobretot, hauria de ser un divendres, perquè era el seu dia preferit.

shigarak = 信楽